

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของบิดาในการดูแลทารก โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บิดาที่มีบุตรคนแรกที่มีอายุอยู่ในช่วงตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 เดือนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 240 คน

สถานที่เก็บกลุ่มตัวอย่าง

1. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เป็นโรงพยาบาลที่เป็นองค์การกุศลซึ่งไม่อนุญาตให้บิดาเข้าห้องคลอด
2. โรงพยาบาลสมิติเวชสุขุมวิท เป็นโรงพยาบาลเอกชนซึ่งอนุญาตให้บิดาเข้าห้องคลอด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมในการดูแลทารกของบิดา และมาตรวัดบทบาททางเพศ ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคล

ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของบิดาในการดูแลทารก และผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านตัวบิดา ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ในการเลี้ยงดูทารก ประสบการณ์การเข้าห้องคลอด และบทบาททางเพศ

1.2 ด้านทารก ได้แก่ เพศ สุขภาพ และลักษณะของทารก

1.3 ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ ลักษณะของครอบครัว และการวางแผนการมีทารก

2. แบบสอบถามพฤติกรรมในการดูแลทารกของบิดา

เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลทารกแรกเกิดถึง 6 เดือน รวมถึงข้อมูลจากการไปสอบถามจากบิดาและมารดาของทารกแรกเกิดถึง 6 เดือน จำนวน 30 คู่ จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุป จากนั้นได้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ และด้านการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับทารก โดยในแต่ละด้านมี 15 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ ดังนี้

ด้านร่างกาย จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ถึง ข้อ 15

ด้านจิตใจและอารมณ์ จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อ 16 ถึง ข้อ 30

ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อ 31 ถึง ข้อ 45

ด้านการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับทารก จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อ 46 ถึง ข้อ 60

แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดที่ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) แบ่งคำตอบออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยมากหรือไม่มีเลย ซึ่งประเมินน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 1 ตามลำดับ และเพิ่มขึ้นไปอีก 1 ช่อง ในกรณีที่เหตุการณ์นั้นๆไม่เกิดขึ้นกับทารก ซึ่งได้แก่ทารกคนนั้นได้รับการเลี้ยงดูด้วยนมมารดาเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ใช้นมผสม ได้แก่ แบบสอบถามข้อ 6 , 56 และในกรณีที่ทารกคนนั้นไม่เคยเจ็บป่วยเลย ได้แก่ แบบสอบถามข้อ 13 , 14 , 15 , 58 โดยมีความหมายของคำตอบ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นๆตรงกับความเป็นจริงในการเลี้ยงดูบุตรของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นๆตรงกับความเป็นจริงในการเลี้ยงดูบุตรของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นๆตรงกับความเป็นจริงในการเลี้ยงดูบุตรของท่านปานกลาง

น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นๆตรงกับความเป็นจริงในการเลี้ยงดูบุตรของท่านน้อย
น้อยมากหรือไม่มีเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นๆตรงกับความเป็นจริงในการเลี้ยงดูบุตรของท่านน้อยที่สุดหรือไม่ตรงเลย
เหตุการณ์นั้นไม่เกิดขึ้น	หมายถึง	ข้อความนั้นๆไม่เกิดขึ้นกับบุตรของท่าน ในกรณีที่บุตรของท่านไม่ได้มีนมผสม ได้แก่ ข้อ 6 , 56 และในกรณีที่บุตรของท่านไม่เคยป่วย ได้แก่ ข้อ 13 , 14 , 15 , 58

กลุ่มตัวอย่างจะต้องเลือกคำตอบในแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบ โดยใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดตามการปฏิบัติจริง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยมากหรือไม่มีเลย	1	คะแนน
เหตุการณ์นั้นไม่เกิดขึ้น	ไม่นำมาคิดคะแนน	

คะแนนรวมพฤติกรรมการดูแลทารกมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 60 คะแนน และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 300 คะแนน บิดาที่ได้คะแนนสูงแสดงว่ามีพฤติกรรมในการดูแลทารกมาก ส่วนบิดาที่ได้คะแนนต่ำแสดงว่ามีพฤติกรรมในการดูแลทารกน้อย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

(1) การหาค่าความตรงตามเนื้อหา (content validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หลังจากสร้างแบบสอบถามครอบคลุมวัตถุประสงค์แล้ว ผู้วิจัยนำสอบถามข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคล และแบบสอบถามพฤติกรรมในการดูแลทารก ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน คือ นักจิตวิทยาพัฒนาการ จำนวน 2 ท่าน และอาจารย์พยาบาลภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความครบถ้วนครอบคลุม หลังจากที่ผ่านมาจากการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วผู้วิจัยนำแบบวัดมาปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มเติมข้อความให้มีความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความชัดเจนในเนื้อหา และการเรียง

ลำดับคำถามตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำเครื่องมือนี้ไปทดลองใช้ต่อไป

(2) การหาค่าความเที่ยง (reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคล และแบบสอบถามพฤติกรรมในการดูแลทารกของบิดา ที่สร้างขึ้นที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และได้ทำการปรับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มบิดาที่มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ (Statistical package for the Social Science personal computer plus)

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมในการดูแลบุตรของบิดาจากการศึกษานำร่อง จำนวน 30 คน โดยรวม เท่ากับ .9395 และแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านร่างกาย ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8367

ด้านจิตใจและอารมณ์ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8748

ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8987

ด้านการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับทารก ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7622

3. มาตรวัดบทบาททางเพศ (Sex Role Inventory)

มาตรวัดบทบาททางเพศที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นมาตรวัดที่สร้างขึ้นโดยกรรณิกา เฉลิมกุล (2535) จากนั้นฉันทจิตต์ จริยจรรยาโรจน์ (2541) ได้นำมาพัฒนาขึ้นอีกครั้ง ซึ่งมาตรวัดนี้จะมีทั้งหมด 36 ข้อกระทง แบ่งเป็นข้อกระทงของมาตรวัดความเป็นชาย (masculine item) จำนวน 12 ข้อ ข้อกระทงของมาตรวัดความเป็นหญิง (feminine item) จำนวน 12 ข้อ และข้อกระทงของมาตรวัดความเป็นกลาง (neutral item) จำนวน 12 ข้อ ลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 7 ช่วงมาตร จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด โดยแต่ละช่วงมีความหมาย ดังนี้

- 1 = น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงหรือแทบจะไม่ตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบเลย
- 2 = น้อย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบเป็นส่วนมาก
- 3 = ค่อนข้างน้อย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบเป็นบางครั้ง แต่ไม่บ่อยนัก
- 4 = ปานกลาง หมายถึง เป็นจริงครึ่งหนึ่ง ไม่เป็นจริงครึ่งหนึ่ง คือ เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบปานกลาง
- 5 = ค่อนข้างมาก หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบบ่อยครั้ง
- 6 = มาก หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบเป็นส่วนมาก
- 7 = มากที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบอยู่เสมอ หรือแทบจะทุกครั้ง

การหาคุณภาพของมาตรวัดบทบาททางเพศ มีดังนี้

กรรณิกา เฉลิมกุล (2535) ได้พัฒนามาตรวัดบทบาททางเพศซึ่งสร้างขึ้นโดยอาศัยคำคุณศัพท์ 97 ลักษณะจากงานวิจัยของนิตยกุล อรรถนุพรรณ (2529) มาปรับปรุงต่อตามแนวทางของ Bem (1974) โดยได้นำคำคุณศัพท์ที่แสดงถึงคุณลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง 97 ลักษณะเหล่านั้นมาให้กลุ่มตัวอย่างประเมินลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียว จากแบบสอบถาม 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายไทยในปัจจุบัน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงไทยในปัจจุบัน

จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่า t โดยแยกวิเคราะห์ตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาว่าลักษณะต่างๆในแบบสอบถามเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและหญิงแตกต่างกันหรือไม่ แล้วคัดข้อกระทงที่กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงรับรู้ตรงกันว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิง และลักษณะที่พึงปรารถนา

สำหรับชายและหญิงไม่แตกต่างกัน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อกระทงในมาตรวัดความเป็นชาย มาตรวัดความเป็นหญิง และมาตรวัดความเป็นกลาง ตามลำดับ

จากนั้นทำการจำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม ดังนี้

1. คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณลักษณะแต่ละข้อในแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของแบบสอบถาม
2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและหญิงไทยจำแนกตามเพศ และประเภทของแบบสอบถามในแต่ละคุณลักษณะของข้อคำถาม ด้วยการทดสอบค่า t ผลการทดสอบพบว่า

กลุ่มตัวอย่างเพศชาย รับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .01 และ .001 จำนวน 51 ลักษณะ โดยรับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายมากกว่าหญิง จำนวน 27 ลักษณะ รับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงมากกว่าชายจำนวน 24 ลักษณะ และรับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน จำนวน 46 ลักษณะ

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง รับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .01 และ .001 จำนวน 44 ลักษณะ โดยรับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายมากกว่าหญิง จำนวน 13 ลักษณะ รับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงมากกว่าชายจำนวน 31 ลักษณะ และรับรู้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน จำนวน 53 ลักษณะ

เมื่อพิจารณาลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงรับรู้ตรงกันว่า เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .01 และ .001 รวมทั้งพิจารณาค่าเฉลี่ยของลักษณะที่ไม่พึงปรารถนาสำหรับชาย จากการประเมินของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะได้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายจำนวน 12 ลักษณะ ได้แก่ เปิดเผย ไม่ท้อแท้ง่าย พึ่งพาตนเอง ชอบเกี่ยวกับกีฬา กล้าเสียกล้าเสี่ยง กล้าพูด กล้าแสดงออก ชอบการแข่งขัน เป็นผู้นำ กล้าหาญ มีอารมณ์หนักแน่นมั่นคง เข้มแข็ง และควบคุมสติได้ในยามคับขัน

เมื่อพิจารณาลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงรับรู้ตรงกันว่า เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .01 และ .001 รวมทั้งพิจารณาค่า

เฉลี่ยของลักษณะที่ไม่พึงปรารถนาสำหรับหญิง จากการประเมินของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมดจะได้ลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงจำนวน 12 ลักษณะ ได้แก่ มีเสน่ห์ อ่อนโยน เรียบร้อย พุดจาไพเราะอ่อนหวาน น่ารัก ยิ้มง่าย ร่าเริง ช่างปรนนิบัติ ละเอียดอ่อน นุ่มนวล ชอบปลอบใจผู้อื่น และเมตตากรุณา

เมื่อพิจารณาลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงรับรู้ตรงกันว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชายและหญิงไม่แตกต่างกัน เพื่อนำไปใช้เป็นข้อกระทงวัดลักษณะความเป็นกลางของมาตรวัดบทบาททางเพศจำนวน 12 ลักษณะ แบ่งเป็นลักษณะทางบวก 6 ข้อ ได้แก่ มีอารมณ์ขัน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ขยันหมั่นเพียร รู้จักกาลเทศะ เข้าใจผู้อื่น และเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของผู้อื่น ลักษณะทางลบ 6 ข้อ ได้แก่ ก้าวร้าว ตัดสินใจง่าย เชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง รู้จักฉวยโอกาส ประกาศหรืออวดในความสามารถของตน และเคร่งศาสนา

การทดสอบการจำแนกประเภทของแบบวัดบทบาททางเพศที่สร้างขึ้น

จากนั้นกรรณิกาได้นำข้อกระทงของมาตรวัดความเป็นชาย จำนวน 12 ข้อ ข้อกระทงมาตรวัดความเป็นหญิง จำนวน 12 ข้อ และข้อกระทงมาตรวัดความเป็นกลางจำนวน 12 ข้อ มาสร้างแบบสอบถามวัดบทบาททางเพศ โดยการสุ่มรายชื่อเข้าในแบบสอบถามนำไปทดสอบความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของแบบสอบถาม ด้วยการนำค่าเฉลี่ยของแต่ละมาตราวิเคราะห์ ผลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงประเมินผู้ชายด้วยมาตรวัดความเป็นชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเมื่อประเมินผู้หญิงด้วยมาตรเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ในทำนองเดียวกันเมื่อประเมินผู้หญิงด้วยมาตรวัดความเป็นหญิงพบว่าค่าเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อประเมินผู้ชายกับมาตรวัดเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 เช่นกัน แสดงว่าข้อกระทงในมาตรวัดความเป็นชาย และมาตรวัดความเป็นหญิงนั้นมีความเหมาะสม สามารถจำแนกลักษณะบทบาททางเพศได้อย่างชัดเจน ในส่วนของมาตรวัดความเป็นกลาง เมื่อกลุ่มตัวอย่างเพศชายประเมินผู้ชายและผู้หญิงด้วยมาตรวัดความเป็นกลาง ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เมื่อประเมินโดยเพศหญิงพบว่า เพศหญิงประเมินผู้หญิงด้วยมาตรวัดความเป็นกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเมื่อประเมินผู้ชายด้วยมาตรวัดเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และพบว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างเพศชายประเมินผู้ชายด้วยมาตรวัดความเป็นชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเมื่อประเมินด้วยมาตรวัดความเป็นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และในทำนองเดียวกันเมื่อกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงประเมินผู้หญิงด้วยมาตรวัดความเป็นหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเมื่อประเมินด้วยมาตรวัดความเป็น

ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความพึงปรารถนาลักษณะที่เหมาะสมกับเพศของตนมากกว่าเพศตรงกันข้าม

การวิเคราะห์ความเที่ยง (reliability) ของมาตรวัดบทบาททางเพศที่สร้างขึ้น

1. กรณีศึกษาได้นำมาตรวัดบทบาททางเพศที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยมาตรวัดความเป็นชาย 12 ข้อ มาตรวัดความเป็นหญิง 12 ข้อ และมาตรวัดความเป็นกลางจำนวน 12 ข้อ รวมเป็น 36 ข้อ จัดทำเป็นมาตรวัดบทบาททางเพศ โดยการสุ่มรายชื่อเข้าในมาตรวัดดังนี้

ข้อกระทงที่วัดลักษณะความเป็นชาย ได้แก่ข้อ 1 4 7 10 13 16 19 22 25 28 31 และ 34

ข้อกระทงที่วัดลักษณะความเป็นหญิง ได้แก่ข้อ 2 5 8 11 14 17 20 23 26 29 32 และ 35

ข้อกระทงที่วัดลักษณะความเป็นกลางที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ข้อ 3 9 15 21 27 33 และข้อที่มีความหมายทางลบ ได้แก่ข้อ 6 12 18 24 30 และ 36

2. จากนั้นกรณีศึกษาได้นำมาตรวัดบทบาททางเพศที่สร้างขึ้นไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ประเมินบทบาททางเพศของตนเองโดยประเมินว่าข้อความแต่ละข้อในมาตรวัดตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของตนเองมากน้อยเพียงใด แล้วนำมาตรวจให้คะแนนโดยให้คะแนน 1-7 จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุดตามลำดับในแต่ละข้อกระทง จากนั้นนำไปวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (internal consistency coefficient) แบบหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ของแต่ละมาตร ได้ค่าความเที่ยง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าความเที่ยงของมาตรวัดความเป็นชายและมาตรวัดความเป็นหญิง
ของกรณีศึกษา เฉลิมกุล (2535)

มาตรวัด	จำนวนข้อ	α^a	α^b
ความเป็นชาย	12	0.83	0.94
ความเป็นหญิง	12	0.86	0.85

a = ข้อมูลจากการทดสอบเครื่องมือ (N=100)

b = ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาจริง (N=400)

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย